

Vlaanderen
is milieubewust

MILIEUHANDHAVINGSRAPPORT 2015

Afdeling Milieu-inspectie

DEPARTEMENT
LEEFMILIEU
NATUUR &
ENERGIE

www.lne.be

Voorwoord

Het Milieuhandhavingsrapport 2015 heeft net zoals in het verleden de intentie om de lezer in één gebundeld rapport te informeren over de wijze waarop MI (afdeling Milieu-inspectie) in 2015 haar doelstellingen heeft gerealiseerd.

Deze doelstellingen werden uitvoerig omschreven in het MIP 2015 (Milieu-inspectieplan), dat begin 2015 door MI na brede consultatie werd opgesteld. Met dit negentiende inspectie jaarplan werd door MI opnieuw een geïntegreerde en multidisciplinaire aanpak van de handhaving van de milieuhygiëneregelgeving beoogd. Conform de Europese aanbeveling betreffende minimum-criteria voor milieu-inspecties geeft MI bewust de voorkeur aan planmatig en gecoördineerd optreden. De afdeling doet dit dan ook met maximale samenwerking, afstemming en overleg met andere betrokken inspectie- en handhavingsactoren.

Verslaggeving over inspectie- en handhavingsactiviteiten is een belangrijke manier om door middel van transparantie de betrokkenheid van bedrijven, burgers, ngo's en andere belanghebbenden bij de uitvoering en toepassing van de milieuwetgeving te garanderen.

Deel I van dit handhavingsrapport behelst de voorstelling van MI: organisatie, werking, personeel en middelen, evenals de groepsfoto's van de verschillende diensten. Deel II beschrijft het jaar 2015 in cijfers en bezorgt namen en adressen van de verschillende contactpersonen.

Efficiënt en effectief handhaven van de milieuhygiëneregelgeving, binnen de onder meer door de regelgever vastgestelde juridische en ambtelijke kaders, door een gerichte inzet van de beschikbaar gestelde middelen, is dé grote uitdaging van de afdeling Milieu-inspectie.

Om meer efficiënt en effectief te handhaven werd in 2015 verder werk gemaakt van een verder doorgedreven gerichte en risico-gebaseerde inspectie-aanpak. Deze meer efficiënte aanpak resulteerde in een toename van 1.000 inspecties, van 12.000 naar 13.000 op jaarbasis. De meer gerichte en risicogebaseerde aanpak resulteerde in een hogere graad van vaststelling van schendingen. Opvallend in 2015 was de toename van het aantal klachten. Het aantal klachten steeg van 1.519 in 2014 naar 2.463 in 2015. Deze klachten gingen over 648 bedrijven in 2014, respectievelijk 873 in 2015. Het aantal milieuthema's waarover per bedrijf werd geklaagd nam evenwel gevoelig af. Een klacht tegen een bedrijf gaat nu vaak over slechts 1 milieuthema, in het verleden vaak nog over meerdere milieuthema's. Een andere opvallende vaststelling is dat het aantal geurklachten in 2015 afnam met ongeveer 30%.

Andere markante vaststellingen zijn: het grote aantal gevallen van illegale export van AEEA naar Afrika, extra aandacht voor illegale grondwaterwinningen verhoogt de pakkans, veel koelinstallaties hebben nog steeds hoge lekverliezen, heel wat exploitanten van (mobiele) breekinstallaties zouden de stofproblematiek nog beter kunnen beheersen. Ook worden de risico's van koelinstallaties op ammoniak nog wel eens onderschat.

Daarentegen resulteren de controles fijn stof in 'hotspot' gebieden in een verbeterende luchtkwaliteit en resulteren jarenlange staalnames van afvalwater in betere lozingsresultaten.

De afdeling Milieu-inspectie is alvast van plan om ook de komende jaren haar gerichte en risico-gebaseerde controleaanpak verder door te voeren. Betrachting is om met de beschikbare inspectie- en handhavingscapaciteit een maximum aan milieuwinst te realiseren.

Paul Bernaert

Afdelingshoofd
Milieu-inspectie

Inleiding

De afdeling Milieu-inspectie (MI) bericht jaarlijks in het milieuhandavingsrapport over de organisatie, uitvoering, voortgangscntrole en resultaten van haar milieu-inspecties. Dit rapport is daarmee uitgroeid tot een belangrijke schakel bij de volledige implementatie van de Aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende minimumcriteria voor milieu-inspecties in de lidstaten (2001/331/EG).

Dat dit rapport noodzakelijk is, wordt al duidelijk in de omschrijving van het doel van de aanbeveling: *er zouden milieu-inspecties in de lidstaten moeten worden uitgevoerd volgens minimum-criteria met betrekking tot de organisatie, uitvoering, voortgangscntrole **en bekendmaking van de resultaten van de inspecties**, om in alle lidstaten de naleving van de communautaire milieuwetgeving kracht bij te zetten en bij te dragen tot een meer consequente uitvoering en handhaving daarvan.*

De aanbeveling stelt bovendien dat de verslaggeving over inspectieactiviteiten een belangrijke manier is om, door middel van transparantie, de betrokkenheid van burgers, ngo's en andere belanghebbenden bij de uitvoering van milieuwetgeving te garanderen. Er wordt tevens vermeld dat de verslaggeving toegankelijk moet worden gemaakt in overeenstemming met de Richtlijn betreffende de vrije toegang tot milieu-informatie.

01/ De afdeling Milieu-inspectie

Het milieuhandavingsrapport start met een beschrijving van de organisatie en de werking van de afdeling én met een rapportering over de gebruikte middelen (personeel, budget, ...).

02/ Het jaar 2015 van MI in cijfers

In het tweede deel van dit rapport wordt een aantal cijfers weergegeven die de werklast en de activiteiten van de afdeling weergeven.

Alle milieu-inspecties worden uitgevoerd op basis van een milieu-inspectieplan. Dit planmatig werken is een basisbeginsel van de aanbeveling. Zo vermeldt de aanbeveling onder andere dat om de doeltreffendheid van het inspectiesysteem te garanderen, de lidstaten erop toe moeten zien dat milieu-inspectieactiviteiten van tevoren worden gepland.

In dit deel wordt een cijfermatig overzicht gegeven van de uitvoering en de resultaten van dit plan.

Inhoud

Voorwoord.....	3
Inleiding.....	5

Deel 1 – De afdeling Milieu-inspectie

1 Organisatie

1.1 Situering van MI.....	11
1.2 Opdracht.....	12
1.3 Bevoegdheden.....	13
1.4 Interne structuur.....	15

2 Werking

2.1 Strategische en operationele planning.....	17
2.2 Het milieu-inspectieplan (MIP).....	21
2.2.1 Waarom een milieu-inspectieplan?.....	21
2.2.2 Doelstellingen van het MIP.....	21
2.2.3 Totstandkoming van een MIP.....	21
2.2.4 Het MIP 2015.....	21

3 Personeel en middelen

3.1 Personeel.....	23
3.2 Aanwending van kredieten.....	23
3.2.1 Laboratoriumkosten.....	23
3.2.2 Handhavingstudies.....	23
3.2.3 Overzicht van kosten m.b.t. labocontracten, handhavingsonderzoeken en kwaliteitssysteem.....	24
3.2.4 Werkingsmiddelen.....	24

Deel 2 – Het jaar 2015 in cijfers

1 Algemene cijfers.....	31
1.1 Algemene gegevens.....	31
1.2 Gegevens van externe oorsprong.....	31
1.2.1 Vergunningen.....	31
1.2.2 Klachten.....	31
1.2.3 Voorvallen.....	32
1.2.4 Parlementaire vragen.....	32
1.3 Activiteiten MI.....	32
1.3.1 Inspecties.....	32
1.3.2 Monsternames en metingen.....	33
1.3.3 Processen-verbaal.....	34
1.3.4 Maatregelen.....	34
1.3.5 Bestuurlijke maatregelen.....	35
1.3.6 Veiligheidsmaatregelen.....	35
1.3.7 Voorstellen tot schorsing en/of opheffing vergunning.....	35
2 Het handhavingssysteem omgevingsveiligheid.....	39
3 Het GPBV-handhavingssysteem.....	41
4 Het inspectieprogramma ketentoezicht.....	42
5 Het REACH inspectieprogramma.....	43

Bijlagen

Contactpersonen binnen MI.....	45
Gebruikte afkortingen.....	47
Adressen.....	49

Deel 1:

DE AFDELING MILIEU-INSPECTIE

1 ORGANISATIE

Binnen het Vlaamse Gewest is MI het belangrijkste orgaan voor het toezicht op de naleving van de milieuhygiënewetgeving. Dit hoofdstuk start met de situering van MI binnen de Vlaamse overheid en binnen het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE). Daarna wordt de aandacht volledig gericht op MI met een omschrijving van de opdracht en de bevoegdheden van de afdeling. De opdracht van MI is uitgebreid en vereist niet alleen ervaring op het terrein, maar ook kennis van zaken, planning en uniformiteit.

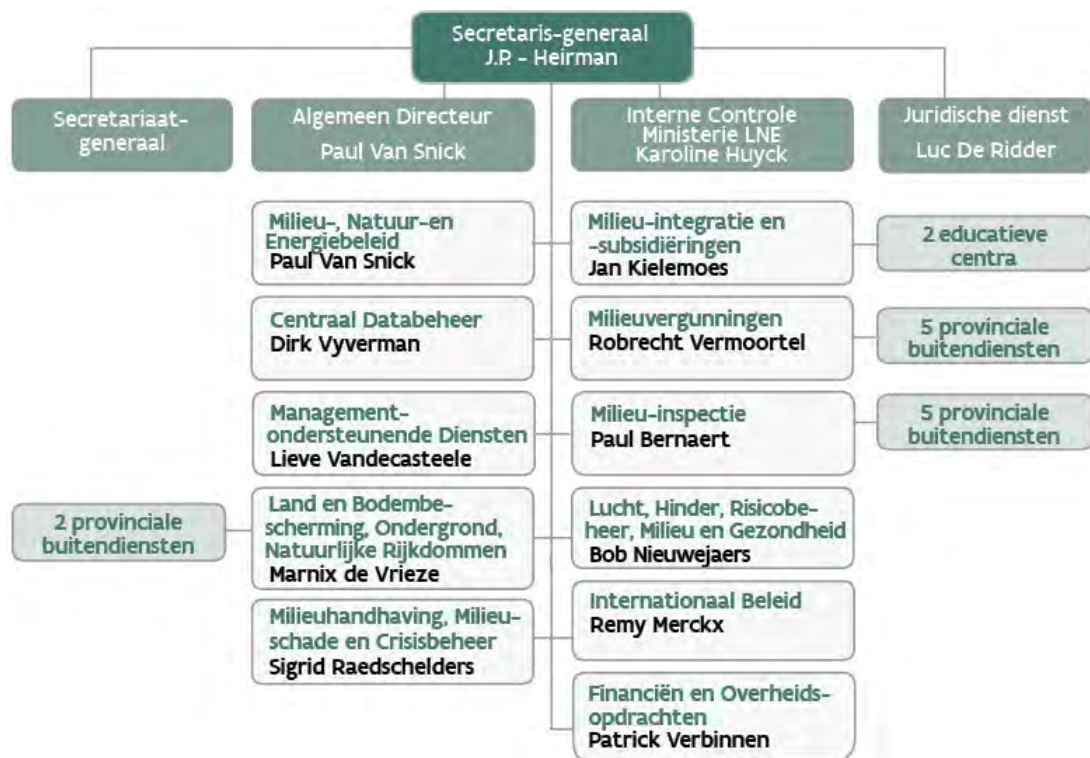
Daarom heeft MI een dubbele structuur: naast de klassieke verticale structuur is ook een horizontale structuur opgezet in de vorm van werkgroepen per milieucompartiment. Verder wordt de integrale kwaliteitszorg binnen MI, of hoe MI voortdurend naar kwaliteitsborging en -verbetering streeft, nader toegelicht.

1.1 SITUERING VAN MI

Sinds 1 april 2006, met de reorganisatie van de Vlaamse overheid in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid, maakt MI deel uit van het Departement LNE.

De situering binnen het Departement LNE en de plaats van het departement binnen het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie worden gevisualiseerd in onderstaande organogrammen.

1.2 OPDRACHT

In uitvoering van het Milieuhandhavingsdecreet oefenen de toezichthouders van MI toezicht uit op de naleving van de milieuhygiënewetgeving. Joke Schauvliege, Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, stelt in haar beleidsnota Omgeving 2014-2019 dat de handhaving zich vooral moet toespitsen op de belangrijkste niet regulariseerbare overtredingen in termen van impact, omvang en duur en op het ketentoezicht op afvalstoffen. Dit, uitgebreid met het toezicht op de klasse 1-inrichtingen, is de kernopdracht van MI.

MI streeft voortdurend naar een verhoging van de kwaliteit van de handhaving. Daarbij wordt bijzondere aandacht besteed aan een doelmatig, uniform en geïntegreerd optreden over heel Vlaanderen en wil MI een voorbeeldfunctie vervullen voor de lokale overheden. Handhaving vormt het sluitstuk van een goed milieubeleid. De geloofwaardigheid van dat beleid en het bereiken van effectieve milieuresultaten hangen immers af van de mate waarin en de manier waarop de milieuwetgeving wordt gehandhaafd.

Naast MI zijn er nog vele andere actoren betrokken bij de handhaving van de milieuhygiënewetgeving.

Om de handhaving in haar geheel te laten slagen, moeten alle instanties constructief samenwerken. In het bijzonder moeten concurrerende handhavingsactiviteiten worden vermeden. MI is actief in het vormen van netwerken tussen de instanties. Daarnaast heeft MI ook de taak om internationale contacten te leggen en om actief in te spelen op internationale vernieuwingen en tendensen.

Voor de beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie heeft MI de opdracht om de Vlaamse minister te adviseren over de uitvoerbaarheid en de handhaafbaarheid van de regelgeving. Hiertoe koppelt MI haar ervaringen op het terrein terug naar de beleidsmakers. Tot slot heeft MI de opdracht haar optreden en aanpak op geregelde tijdstippen kenbaar te maken en toe te lichten. Met die transparantie beoogt MI een voldoende breed maatschappelijk draagvlak voor de handhaving te creëren en te behouden.

1.3 BEVOEGDHEDEN

MI ontleent haar toezichtbevoegdheden aan het Milieuhandavingsbesluit en houdt toezicht op de volgende Vlaamse milieuhygiënewetgeving (of delen ervan) en hun uitvoeringsbesluiten:

1°	titel III, titel IV en titel XV van het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid		van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de richtlijn 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad
2°	de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging	13°	verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen
3°	de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewatervan tegen verontreiniging;	14°	verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen
4°	de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder	15°	verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijn 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie
4°/1	de wet betreffende de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen	16°	verordening (EG) nr. 1418/2007 van de Commissie van 29 november 2007 betreffende de uitvoer, met het oog op terugwinning, van bepaalde afvalstoffen, vermeld in bijlage III of III A bij verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad, naar bepaalde landen waarop het OESO-besluit betreffende het toezicht op de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen niet van toepassing is
5°	het Materialendecreet	17°	het Mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan
6°	het Grondwaterdecreet		
7°	het Milieuvergunningendecreet		
8°	de uitvoeringsbesluiten van de wetten en decreten, vermeld in punt 1° tot en met 7°		
9°	verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaagafbrekende stoffen		
10°	verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002		
11°	verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG		

- 18° het Oppervlaktedelfstoffendecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan
- 19° het decreet Diepe Ondergrond en de uitvoeringsbesluiten ervan
- 20° verordening (EU) nr. 333/2011 van de raad van 31 maart 2011 tot vaststelling van criteria die bepalen wanneer bepaalde soorten metaalschroot niet langer als afval worden aangemerkt overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad
- 21° het Pesticidendecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, als het van toepassing is op hinderlijke inrichtingen vermeld in artikel 3 van het Milieuvergunningendecreet
- 22° verordening EG nr. 1102/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 inzake het verbod op de uitvoer van metallisch kwik en andere kwikverbindingen en –mengsels en de veilige opslag van metallisch kwik
- 23° verordening (EU) nr. 1179/2012 van de Commissie van 10 december 2012 tot vaststelling van criteria die bepalen wanneer kringloopglas overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad niet langer als afval wordt aangemerkt
- 24° verordening (EU) nr. 715/2013 van de Commissie van 25 juli 2013 tot vaststelling van criteria die bepalen wanneer koperschroot overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad niet langer als afval wordt aangemerkt
- 25° verordening (EG) nr. 1497/2007 van de Commissie van 18 december 2007 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) Nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van basisvoorschriften inzake controle op lekkage van stationaire brandbeveiligings-systemen die bepaalde geïsoleerde broeikasgassen bevatten
- 26° verordening (EG) nr. 1516/2007 van de Commissie van 19 december 2007 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van basisvoorschriften inzake controle op lekkage van stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die bepaalde geïsoleerde broeikasgassen bevat
- 27° verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn
- 28° verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad
- 29° verordening (EU) nr. 1257/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 inzake scheepsrecycling, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1013/2006 en van Richtlijn 2009/16/EG

Daarnaast heeft MI ook toezichtbevoegdheid in het kader van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

1.4 INTERNE STRUCTUUR

MI heeft in elke provincie een buitendienst. Zij staan in hoofdzaak in voor de inspecties, het nemen van maatregelen en de voortgangscontrole bij de saneringen van de gecontroleerde bedrijven. Hun 'ervaring op het terrein' wordt gebruikt als input voor de terugkoppeling naar de beleidsmakers.

Daarnaast zijn er twee centrale diensten. De belangrijkste taak van de dienst toezicht zware risicobedrijven is de planmatige en systematische controle van de veiligheidsaspecten bij hoofdzakelijk de Seveso-bedrijven. Het hoofdbestuur coördineert de werking van de werkgroepen en staat in voor de administratieve ondersteuning van de afdeling (personeel, logistiek, financiën en begroting). Zo waken zij over de planning, de diepgang, de uitvoering en de integratie van de handavings-campagnes en ondersteunen ze de toezichthouders.

De werkgroepen vormen een horizontale structuur binnen de afdeling. Zij moeten garant staan voor een gecoördineerde en uniforme aanpak in het hele Vlaamse Gewest. De werkgroepen zijn milieuthematisch georganiseerd, ze werken sectoroverschrijdend.

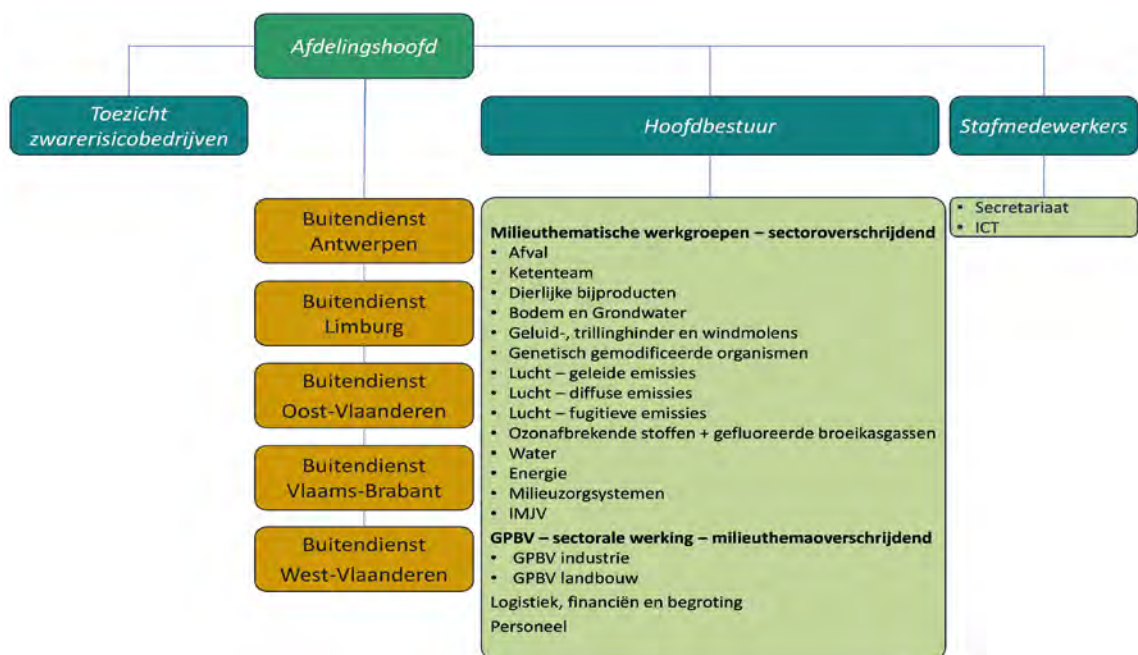
De coördinatie van de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (GPBV) in het kader van de Europese richtlijn Industriële Emissies (RIE) gebeurt werkgroepoverstijgend via het management van MI, occasioneel bijgestaan door een ad hoc werkgroep GPBV handavings-systeem, ook wel werkgroep GPBV industrie genoemd.

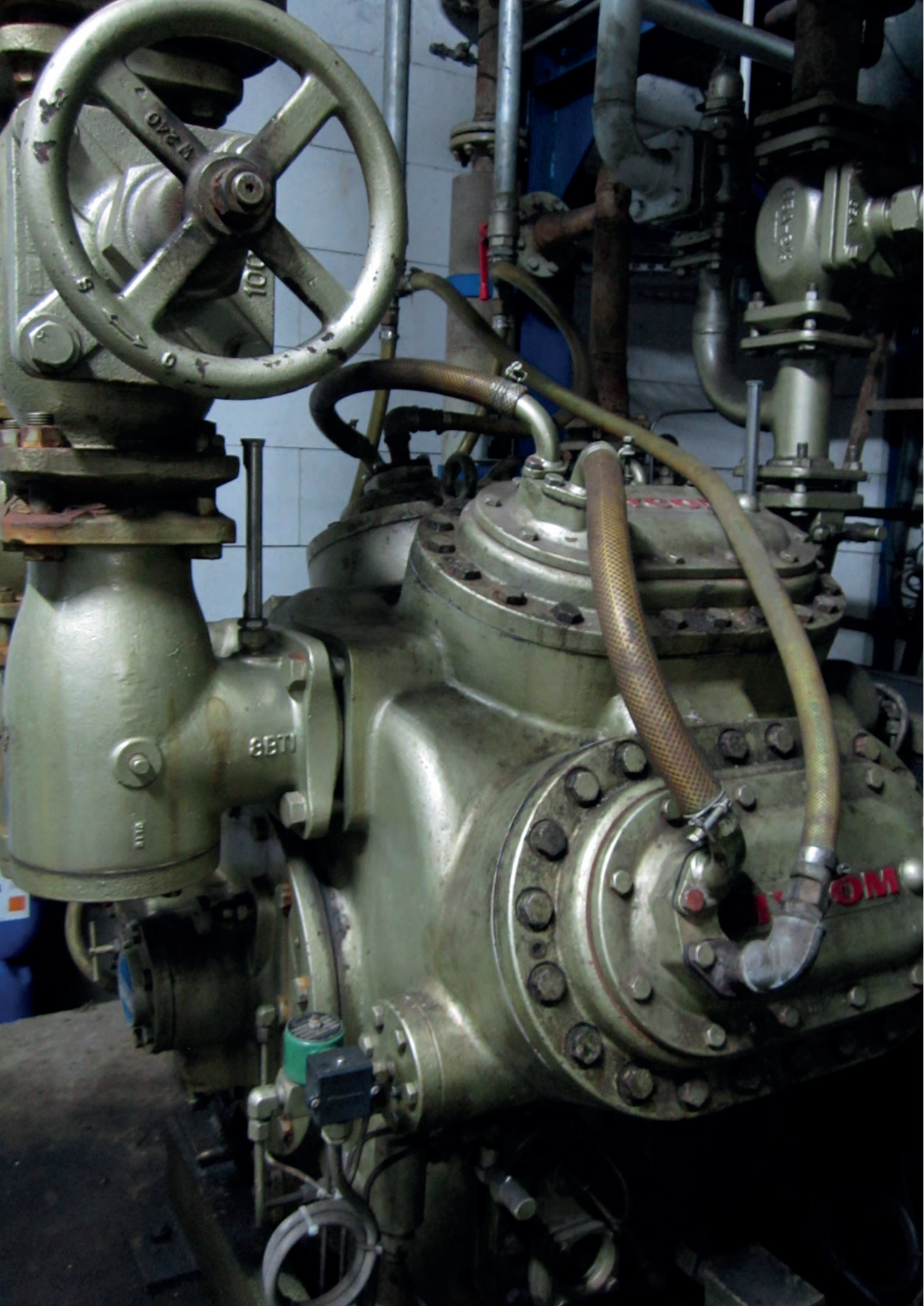
Voor GPBV is er in de afdeling sinds 2015, naast de milieuthematische werking, ook een sectorale werking op poten gezet, die milieuthemaoverschrijdend is. Deze werking is niet structureel ingebed, maar volgt de Europese BREF-cycli. Uitzondering hierop is de sectorale werkgroep GPBV landbouw die wel een plaats heeft in de MI-structuur.

Het organogram van MI visualiseert deze verticale en horizontale structuren.

Een werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van elke buitendienst en het hoofdbestuur. Deze laatste fungeren als gangmaker.

De stafmedewerkers staan respectievelijk in voor het secretariaat en ICT.

2.1 STRATEGISCHE EN OPERATIONELE PLANNING

Dat MI in 2015 een meerjarenplanning opmaakte, spruit onder meer voort uit de aanbeveling van het auditrapport van 2 april 2012 van Audit Vlaanderen (voorheen Interne Audit van de Vlaamse Administratie of IAVA) tot het opmaken van “een met een risicoanalyse onderbouwde

inspectiestrategie en –prioriteit die kadert binnen een langetermijnperspectief”. Daarnaast is er ook artikel 16.2.4 van het Milieuhandhavingsdecreet waarvan het eerste lid luidt: “De Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving coördineert de opmaak van een vijfjaarlijks milieuhandhavingsprogramma dat de handhavingsprioriteiten van de handhavingsinstanties, vermeld in dit decreet, bundelt. De handhavingsinstanties stellen daarvoor zelf een individueel vijfjaarlijks handhavingsprogramma op dat op eenvoudig verzoek wordt bezorgd aan de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving.” Verder zijn er het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 en de beleidsnota Omgeving 2014-2019 van de minister die de krachtlijnen uitzetten voor de komende beleidsperiode. Het is de ambitie van MI om zich in te schakelen in de beleidscyclus d.m.v. meerjarenprogramma’s.

Het Meerjarenprogramma 2015-2019 van MI bevat een overzicht van concrete toezichts- en handhavingsprioriteiten voor de periode 2015-2019: het geeft weer welke controles de toezichthouders van MI de komende jaren zullen uitvoeren. Ook beleidsprioriteiten en samenwerkingsopportuniteiten worden in het meerjarenprogramma vastgelegd.

De handhavingsprioriteiten van het Meerjarenprogramma geven invulling aan het subproces ‘MIP uitvoeren’ van het MI-hoofdproces ‘Milieuhygiëneregelgeving handhaven’, waar de beleidsprioriteiten eerder betrekking hebben op de andere subprocessen en de samenwerkingsopportuniteiten verband houden met de processen 3, 4 en 5 in onderstaande tabel.

MI-processen
Proces 1: Milieuhygiëneregelgeving handhaven (toezicht houden, maatregelen nemen, melden en informeren in functie van de sanctionering) – het Milieu-inspectieplan (MIP) opstellen – het uitvoeringskader uitwerken en optimaliseren – het MIP uitvoeren – de uitvoering van het MIP monitoren en evalueren en erover rapporteren
Proces 2: Verzekeren permanentie en respons in functie van de handhaving inzake milieuhygiëne
Proces 3: Bijdragen aan de voorbereiding en evaluatie van het beleid en regelgeving met betrekking tot milieuhygiëne
Proces 4: Voorbereiden en evalueren van het handhavingsbeleid en -regelgeving met betrekking tot milieuhygiëne
Proces 5: Ondersteunen van andere handhavingsactoren

Aan deze doelstellingen zijn een tijdshorizon en prestatie indicatoren verbonden voor opvolging of kwantificatie van de vooruitgang die geboekt wordt t.a.v. het gestelde doel. Onderstaande tabel geeft de JOP-doelstellingen voor MI voor 2015 weer.

Aan het JOP 2015 van MI werd een prestatiebegroting gekoppeld, net zoals aan het departementale JOP. Hieruit blijkt dat de uitvoering van het MIP veruit de belangrijkste doelstelling van MI is en ongeveer 2/3de van de beschikbare VTE en budgetten van de afdeling benut.

JOP 2015-doelstellingen MI

Beleidsdoelstelling	OD14.1 We zetten een risicogebaseerd meerjaren Milieu-inspectieplan op
	OD14.13 We stimuleren samenwerking, afstemming en informatie/data-uitwisseling tussen de verschillende handhavingsactoren
	OD14.14 We bouwen de structurele ondersteuning aan lokale toezichthouders en andere actoren verder uit
	OD14.15 We dragen bij aan de werkzaamheden van de Vlaamse Hoge Handhavingsraad voor Ruimte en Milieu (VHRM)
	OD14.2 We stellen, met respect voor deerschikking van de toezichtopdrachten inzake omgeving, een strategisch meerjarenprogramma voor controles vast
	OD14.3 We bouwen in de loop van de huidige regeerperiode het eigen toezicht op klasse 2-inrichtingen geleidelijk af, en we bouwen de ondersteuning van de lokale toezichthouders voor het toezicht op de klasse 2- en 3-inrichtingen geleidelijk uit
	OD14.6 We staan in voor de voorbereiding en evaluatie van het milieuhandhavingsbeleid en de –regelgeving
	OD14.7 We staan binnen het beleidsdomein LNE in voor het centraliseren en optimaal afstemmen van voorstellen tot aanpassing van de regelgeving inzake milieuhandhaving
	OD14.9 We operationaliseren het handhavingsbeleid rond de omgevingsvergunning, daarbij rekening houdend met de herschikking van de handhavingsopdrachten inzake omgeving en met de fusieoperatie Omgeving
	OD29.1. We richten toezicht en handhaving op illegale grondwaterwinningen en op grondwaterwinningen in beschermingszones
	OD35.1. We zien extra toe op de kwaliteitsborging bij het grondverzet zodat eventuele bodemverontreiniging vermeden wordt
	OD41.2 We werken maatregelen en instrumenten inzake emissiereductie van industriële en andere stationaire bronnen uit
	OD42.4 We staan in voor een gecoördineerde aanpak voor de verdere vermindering van emissies en deposities van de dioxines en PCB's
	OD42.5. We verminderen de fijn stof emissies, zware metalen, dioxines en PCB's verder door toezicht en handhaving
	OD44.3. We behandelen klachten m.b.t. geluid-, geur- en lichthinder
	OD45.3. We werken een klantvriendelijk klachtenbeheersysteem voor hinder door geluid, geur, trillingen uit
	OD50.3 We zien toe op de naleving van de wettelijke bepalingen m.b.t. verzurende en vermestende emissies van de landbouwsector via diverse gerichte preventieve controlecampagnes
	OD53.1 We leggen illegale afvalactiviteiten en –stromen (doorvoer, invoer en uitvoer) aan banden in uitvoering van het strategisch programma 'ketentoezicht'
	OD54.1 We bewaken de luchtkwaliteit bij biomassaverwerking en –verbranding
	OD54.2 We controleren alle relevante milieuaspecten bij vergistingsinstallaties
	OD56.2 We implementeren maatregelen m.b.t. F-gassen en (industriële) N ₂ O
	OD58.1 We maken mee werk van de diverse op te stellen beleidsplannen
	OD69.1 We bereiden de transitie naar het beleidsdomein en het departement Omgeving voor
Interne Werking	We zorgen voor een continue en kwaliteitsvolle (management)ondersteuning
	We zorgen voor een continue en kwaliteitsvolle sturing van de organisatie
Regulier Beleid	We beheren het permanentie- en responssysteem m.b.t. handhaving inzake milieuhygiëne
	We beheren het uitvoeringskader milieu-inspecties
	We bereiden de milieuhygiëneregelgeving voor
	We coördineren milieu-incidenten
	We maken een Milieu-inspectieplan (MIP) op
	We voeren het Milieu-inspectieplan en –programma's uit
	We volgen de uitvoering van het Milieu-inspectieplan en –programma's op, evalueren deze en rapporteren hierover
	We zetten in op de verdere digitalisering van de handhaving

2.2 HET MILIEU-INSPECTIEPLAN (MIP)

MI pakt de handhaving van de milieuhygiëne-wetgeving op een planmatige wijze aan. In haar jaarlijks milieu-inspectieplan probeert MI al haar inspectieactiviteiten in kaart te brengen en te begroten qua budget en personeelsinzet.

2.2.1 Waarom een milieu-inspectieplan?

De uitdaging waar de Vlaamse handhavers voor staan, is ervoor te zorgen dat het toezicht op de naleving van de milieuwetgeving evolueert van toevalstreffers naar een planmatige handhaving. Dit gebeurt via jaarprogramma's voor de handhaving, waarin de prioriteiten voor een bepaald werkjaar worden vastgelegd en de handhavingsacties worden gepland.

Essentieel is dat alle handhavingsacties worden uitgevoerd op basis van een diepgaand inzicht. Er is ook de algemene Europese trend naar een meer systematische, planmatige en gecoördineerde handhaving. Van de lidstaten wordt verwacht dat alle milieu-inspectieactiviteiten van tevoren worden gepland en dat dergelijke inspectieprogramma's openbaar worden gemaakt.

2.2.2 Doelstellingen van het MIP

De doelstellingen van het MIP bevinden zich op verschillende niveaus. Op het niveau van de organisatie heeft het plan een doelmatige, deskundige, uniforme, integrale en sturende aanpak van de controles tot doel.

Een tweede belangrijke doelstelling richt zich op het vlak van de effectiviteit van de controles. Het plan voorziet in diepgaande en zo mogelijk geïntegreerde controles bij klasse 1-inrichtingen die (potentieel) sterk milieubelastend zijn of die ernstige risico's voor de omgeving inhouden. Bij de selectie van de bedrijven of bedrijfssectoren wordt rekening gehouden met hun milieureputatie en -verleden.

De beheersing van het werkvolume en de werkdruk is een derde doelstelling voor het opmaken van de jaarplanning. MI wordt immers geconfronteerd met een groot aantal en een

grote diversiteit aan te controleren inrichtingen. Een goede jaarplanning moet prioriteiten leggen en daardoor helpen om het werkvolume en de werkdruk te beheersen.

2.2.3 Totstandkoming van een MIP

Het jaarlijks MIP is het resultaat van intern overleg waarbij alle toezichthouders van MI hun voorstellen kunnen laten horen. MI peilt daarnaast ook naar prioritaire handhavingsnoden bij andere (milieu)handhavingsactoren. De verzamelde voorstellen worden geïnventariseerd en uitgediept.

Daarna worden de handhavingsprioriteiten voor het komende jaar vastgelegd.

Het hoofdbestuur werkt de voorstellen uit en begroot zowel de personeelsinzet als het budget. Hierbij worden een aantal beginselen van professioneel projectmanagement toegepast: doelstellingen en verantwoordelijkheden worden duidelijk vastgelegd, mijlpalenplannen worden uitgetekend, criteria voor succes worden bepaald. Het MIP wordt daarna definitief aanvaard door de staf.

2.2.4 Het MIP 2015

In het MIP 2015 zijn alle handhavingsactiviteiten van de afdeling opgenomen voor dat jaar. Heel wat inspectiecampagnes kaderen in of geven ondersteuning aan projecten van het MINA-plan 4 of geven uitvoering aan regionale, nationale en internationale verplichtingen. Het MIP 2015 geeft daarnaast uitvoering aan de Beleidsnota 2014-2019 – Omgeving van Joke Schauvliege, Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, door bijzondere aandacht te besteden aan twee specifieke doelgroepen, nl. Sevesobedrijven enerzijds en GPBV-bedrijven anderzijds en door ook een flink deel van de beschikbare inspectietijd te voorzien voor ketentoezicht op afvalstoffen.

Ook emissiegerichte inspecties en controle van zelfcontroleactiviteiten van de bedrijven worden in dit kader onverminderd verdergezet in verschillende acties van het MIP 2015. Daarnaast is er in diverse acties ook aandacht voor andere accenten uit de beleidsnota, o.m. voor de fijnstofproblematiek.

Overzicht van het MIP 2015			
Aard	Thema	Titel	
Handhavingscampagnes	Afval	Inspecties bij biogasinstallaties	
	Water	Controles op vraag van VMM Voedingsbedrijven onder richtlijn 91/271 Lozing van gevaarlijke stoffen	
	Geluid	Geluid- en trillingsonderzoeken	
	B&G	Controle van grondwaterwinningen	
	Afval	Controle opslaghoeveelheden van verontreinigde uitgegraven bodem en andere afvalstoffen op de grondreinigingscentra	
	DBP	Controles in het kader van de overeenkomst dierlijke bijproducten	
	Lucht	Controle op gefluoreerde ozonafbrekende stoffen en broeikasgassen Terugdringen van de lekverliezen van koelinstallaties in supermarkten Controle van de zelfcontrole lucht Geuronderzoeken Fijn stof (PM10): aanpak van diffuse emissies in 'hotspot'-gebieden Emissiemetingen bij biomassa- en houtafvalverbrandingsinstallaties Controle op de verplichting tot het opmaken van een stofdossier Beperking van de emissie van dioxineachtige pcb's (bij schrootverwerkende bedrijven) Controles bij mobiele brekers Controle toepassing LDAR-programma Controle bij belangrijke emittoren van NOx Controle VOS-emissies bij solventverbruikende bedrijven	
	GGO	Controle van ingeperkt gebruik GGO's en pathogene organismen	
	Energie	Controle energieplanning en energieaudit	
	Landbouw	Dieren aantallen nertsenkwekerijen	
	Routine	Water	Routine- en ad hoc monsternames afvalwater
		Geluid	Ad hoc geluids- en trillingsmetingen
Afval		Routine-monsternames afvalstoffen, bodem, grondwater	
Lucht		Routine-emissiemetingen lucht Ad hoc immissiemetingen lucht	
Exploitatie		Controle van milieuvergunningen	
Keten-toezicht		Controle op de uitvoer van afvalstoffen via zeehavens Controle op opmenging van afvalstoffen in bunkerolie Controle op het wegtransport van afvalstromen Controles in het kader van ketentoezicht	
REACH		Controle op de naleving van REACH	
GPBV		Uitvoeren van het GPBV - handhavingsprogramma	
Omgevings-veiligheid		Uitvoering van het GPBV handhavingsprogramma Controle van de veiligheidsaspecten bij koelinstallaties op ammoniak Controle van LPG stations Controle van de bevoorradingsstations met CNG Uitvoering van het net-niet-Sevesoprogramma Controle ballonvaarders Routinecontroles omgevingsveiligheid	
Reactief	Landbouw EMS	Klachten Lozingen silosappen uit voederkuilen bij veehouderijen Breedbandmetingen van elektromagnetische straling van zendantennes Voorvallen Evaluatieverslag proefvergunning Evaluatie werkplan + andere documenten Rapportering 'kantschriften'	
Voortgangscontrole (handhavingsinstrumentarium)			

22

3 PERSONEEL EN MIDDELEN

3.1 PERSONEEL

In dit deel wordt een overzicht gegeven van de personele en financiële middelen die de afdeling ter beschikking heeft om haar opdracht uit te voeren.

Aantal personeelsleden											
	A2A	A2E	A2	A1	B2	B1	C2	C1	D2	D1	Totaal
Afdelingshoofd en Stafmedewerkers	1		1	1			1				4
Hoofdbestuur			1	11	1		1	1			15
Toezicht zwarerisicobedrijven		1		13							14
Buitendienst Antwerpen			1	16	1	5	2	2			27
Buitendienst Limburg				8	1	4	1	3			17
Buitendienst Oost-Vlaanderen			1	14	2	6		2		1	26
Buitendienst Vlaams-Brabant				9	1	4		1	1		16
Buitendienst West-Vlaanderen				15				2		1	18
Totaal	1	1	4	87	6	19	5	11	1	2	137

3.2 AANWENDING VAN DE KREDIETEN

3.2.1 Laboratoriumskosten

Ter ondersteuning van haar sleutelproces 'Inspecteren en maatregelen nemen' sluit MI overeenkomsten af met erkende laboratoria voor het meten, bemonsteren en analyseren van allerlei stoffen en emissies.

Voor de meting, monsternamen en analyse van afvalwater, koelwater en oppervlaktewater enerzijds en afvalstoffen, bodem en grondwater anderzijds werden per provincie overeenkomsten afgesloten.

Om emissiemetingen uit te voeren op de schoorsteen van verbrandingsinrichtingen en procesinstallaties werd met twee laboratoria een contract afgesloten.

Naast de hierboven vermelde algemene overeenkomsten werden nog enkele overeenkomsten afgesloten voor een aantal specifieke dossiers.

3.2.2 Handhavingsstudies

In bepaalde omstandigheden is het noodzakelijk bijkomende studies te laten verrichten door gespecialiseerde laboratoria of deskundigen. Zo kunnen bijvoorbeeld niet-courante analyses worden uitgevoerd of kan de milieu-impact van een specifiek bedrijf worden onderzocht. De studies worden uitgevoerd ter advisering en ter voorlichting van MI.

In toepassing van het kwaliteitssysteem wordt een kwaliteitshandboek onderhouden en opgevolgd. Hierbij wordt geregeld een interne audit binnen MI uitgevoerd.

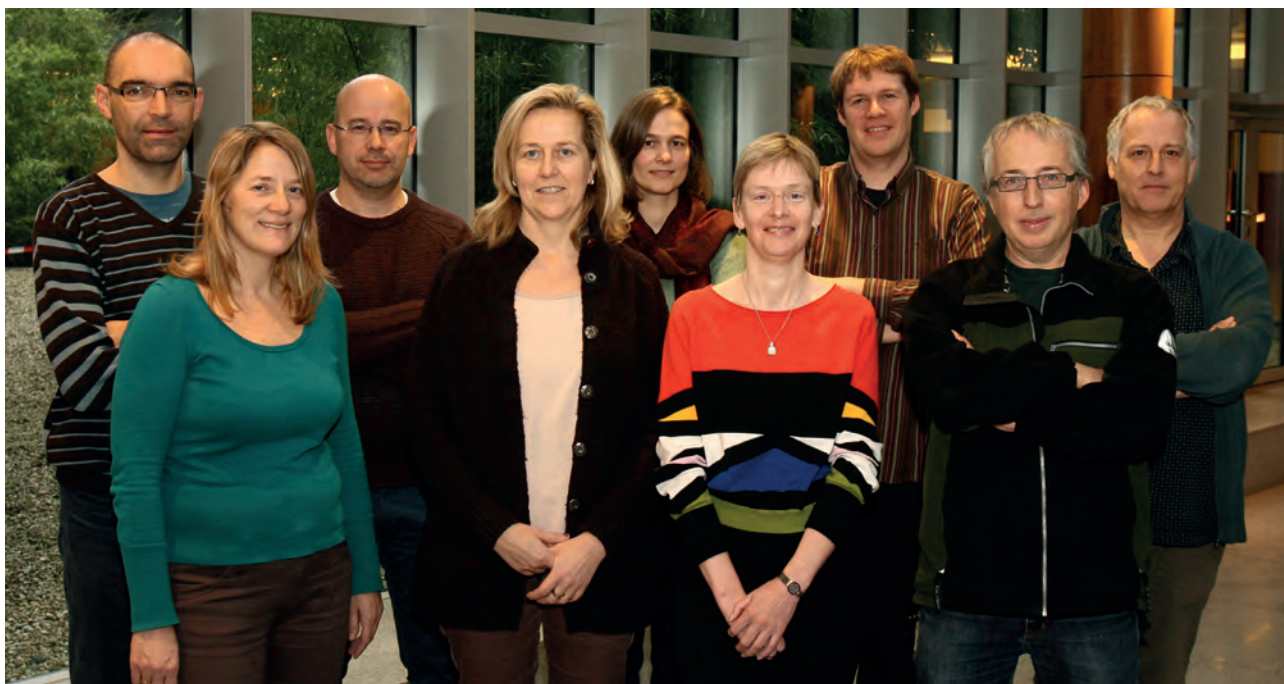
Afdelingshoofd en stafmedewerkers

v.l.n.r.: Jos Tits, Paul Bernaert, Hedwig Stylemans

Hoofdbestuur

Staan v.l.n.r.: Bart Palmans, Martine Blondeel, Tanja Verschaeren, Roel Vaneerdeweg, Daisy Van Calster, Ilse Maes, Peter Permanne, Christophe Bervoets, Geert Keppens, Jeroen November, Rita Van Ham, Krista Thomas, Jan Van Hoeymissen, Saartje Swinnen, Paul Cuypers

Toezicht zware risicobedrijven

Staand v.l.n.r.: Wilfried Biesemans, Christel Gernay, Wilfried Van den Acker, Ingrid Roels, Nele Loos, Leentje Timmerman, Christof De Pauw, Philip Tanghe, Marc Van Kerckvoorde

Ontbreken: Inge Delvaux, Peter De Neve, Inge Dils, Gwenny Vanhaecke

Buitendienst Antwerpen

Staand v.l.n.r.: Linda Van Geystelen, Ilse Colman, Diane Haelwaeters, Jos Moeskops, Lief Mannaerts, Ivo Broekmans, Elsje De Jonghe, Ann Devisschere, Anja Van der Auwera, Bart Boschmans, Monique Dirickx, Veerle Wiercx, Ann Van Deun, Joke Valckx, An Swinnen, Anne Colman, Karen Van Craenenbroeck, Joffrey Vanmoer

Knielend v.l.n.r.: Jan Valckx, Wim Vermetten, An Van Steenberghe, Marc De Strooper, Michael Allison, Kris De Wree, Hans Vermeiren
Ontbreken: Chris Tackaert, Rinus Van Roten

Buitendienst Limburg

Staand v.l.n.r.: Josée Vanthienen, Sybille Vanderhenst, Freddy Noels, Tom Maes, Filip Moers, Tom Nuyts, Karolien Bers, Peter Schoups, Kaat Vanmeeren, Erwin Brouwers

Zittend v.l.n.r.: Guido Gerits, Rudi Rademaekers, Rafaël de Sousa Cecilia, Peggy Cloostermans

Ontbreken: Peter Brien, Ann Janssens, Liesbet Rommens

Buitendienst Oost-Vlaanderen

Staand v.l.n.r.: Hans Delcourt, Carine Baert, Gert Govaerts, Marian Lagrou, Bart Dewaele, Greet De Wandeler, Eric Van Gijsegheem, Steven Van Acker, Lieve Joos, Jens Demeyer, Myriam Macharis, Valérie Yde, Sofie Fevery, Carmen Bauwens, Steven Overmeire, Peter Wesemael, Fatma Erkalkan, Els Van Bever

Ontbreken: Greta De Maesschalck, Peter Coene, Eric Ryckaert, Wilfried Van Vaerenbergh, Gregory Vanneste, Frank Verslype

Buitendienst Vlaams-Brabant

Staannd v.l.n.r.: Gert Van de Cauter, Tina Poels, Patrick Bergen, Kevin Pauwels, Katleen Dethier, Dirk Crivits, Marc Vanthienen, Mathy De Preter, Koen Mandonx, Christiane Reinquin, Philippe Verbecq, Carine Holsbeekx
 Ontbreken: Robert Dupont, Jef Feytaerts,

Buitendienst West-Vlaanderen

Staannd v.l.n.r.: Wim Delaere, Robrecht Pillen, Koen Mergaert; Katelijne Schaerlaekens, Geert Van Landschoot, Iris Castel, Carl Feryn, Yoeri Van Dam, Joachim Haezebrouck, Joke Lahousse, Marc De Vos, Danny Deygers, Nele Vanassche
 Zittend v.l.n.r.: Godelieve Martens, Nathalie Roels, Tine Soetens, Betty Verstraete, Pieter Decock

Deel 2:

**HET JAAR 2015
IN CIJFERS**

1 ALGEMENE CIJFERS

In dit deel worden de activiteiten van de afdeling voorgesteld aan de hand van een aantal cijfers. Deze cijfers geven nooit een volledig beeld van de activiteiten van MI, maar kunnen in een aantal gevallen wel een goede aanwijzing zijn voor tendensen of evoluties. Cijfers geven ook basisinformatie voor de planning en evaluatie van het MIP.

1.1 ALGEMENE GEGEVENS

Beschikken over juiste gegevens is essentieel voor een doeltreffende handhaving.

De basis hiervoor vormt de kennis van de hinderlijke inrichtingen in Vlaanderen en hun milieuvergunningen.

MI verzamelt haar gegevens van deze bedrijven in een databank. Deze gegevens zijn zeker niet volledig, maar vormen de basis om de activiteiten van de afdeling doeltreffend te kunnen plannen.

Overzicht aantal bedrijven	
Klasse 1	22.978
Klasse 2	50.055
Totaal	73.033

Aantal GPBV-installaties industrie ⁽¹⁾ – landbouw ⁽²⁾	(1)	(2)
Installaties met hoog risico	165	0
Installaties met middelhoog risico	168	7
Installaties met laag risico	469	811
Totaal	802	818

Aantal Seveso-inrichtingen	
Hogedrempelinrichtingen	161
Lagedrempelinrichtingen	125
Totaal	286

1.2 GEGEVENS VAN EXTERNE OORSPRONG

1.2.1 Vergunningen

Overzicht besluiten over klasse 1-bedrijven voor 2015	
Nieuwe exploitaties	241
Hermachtigingen	767
Verandering of uitbreiding	899
Totaal:	1.907
Geweigerde vergunningen eerste aanleg	138
Definitieve weigeringen	35
Proefvergunningen	47

MI ontvangt heel wat informatie van buitenaf. Zo krijgt ze een afschrift van alle besluiten aangaande milieuvergunningsaanvragen en bodemsaneringsprojecten.

1.2.2 Klachten

MI ontvangt elk jaar heel wat milieuklachten. Niet alle klachten hiervan zijn voor MI bestemd. Klachten over klasse 1-inrichtingen worden door MI behandeld, evenals klachten over klasse 2- en klasse 3-inrichtingen die zware hinder veroorzaken.

Overzicht klachten per klasse		
	Aantal klachten	Aantal betrokken bedrijven of locaties
Klasse 1	1.958	585
Klasse 2	187	121
Klasse 3	101	49
Niet-ingedeelde inrichting	217	118
Totaal	2.463	873

Klachten per milieucompartiment*	
Geur	1.028
Geluid	613
Exploitatie	598
Lucht	207
Afval	147
Lozing	287
Bodem en grondwater	43
Mest	26
Veiligheid	22
Licht	25
Aantal daartoe uitgevoerde inspecties	2.559

**Één klacht kan handelen over meer dan één milieucompartiment*

Op de website van MI wordt beschreven welke klachten MI wel of niet behandelt (<http://www.lne.be/organisatie/structuur/afdeling-milieu-inspectie/taken>).

1.2.3 Voorvallen

Alle exploitanten hebben bij de uitbating van hun bedrijf de plicht alle nodige maatregelen te treffen om de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van voorvallen. Dat betekent onder andere dat zij de noodzakelijke interventiemiddelen moeten voorzien. Bij hinder, schade of gevaar daartoe moeten ze onmiddellijk alle nodige maatregelen treffen om die toestand te verhelpen. Eventueel opgetreden verontreiniging moeten zij op verantwoorde wijze ongedaan maken. Ondanks alle mogelijke preventieve maatregelen gebeuren er echter nog steeds onvoorziene emissies die tot hinder kunnen leiden. Soms escaleren deze voorvallen in die mate dat ze schade berokkenen aan de mensen of het milieu in de omgeving van het bedrijf. Naast de zorgplicht rust er ook een meldingsplicht op de exploitanten: ze moeten de voorvallen en de genomen maatregelen melden bij de burgemeester en MI. Als er een voorval heeft plaatsgevonden zal MI, als dat relevant is, er zich van vergewissen of inderdaad de nodige gevolgbeperkende maatregelen werden getroffen.

De exploitanten moeten niet alleen voorvallen in de strikte zin melden. Ook als zuiveringstechnische voorzieningen uitvallen en als emissie- of immissienormen overschreden worden, moeten de toezichthouders op de hoogte gebracht worden.

Melding van voorvallen	
Aantal meldingen	1.483

1.2.4 Parlementaire vragen

MI geeft elk jaar heel wat input bij het beantwoorden van diverse vragen vanuit het Vlaams Parlement. Het betreft hierbij schriftelijke vragen, vragen om uitleg en interpellaties. Meestal noodzaken deze vragen niet tot het verrichten van bijkomende inspecties: de dossiers zijn bij MI goed bekend en er is weinig tijd beschikbaar tussen het stellen van de vraag en het meedelen van het ontwerp van antwoord.

Behandelde parlementaire vragen	
Aantal schriftelijke vragen	27
Aantal interpellaties	0
Aantal vragen om uitleg	1

1.3 ACTIVITEITEN MI

1.3.1 Inspecties

Inspecties op het terrein vormen de basis van het toezicht. Naast routinecontroles wordt een groot deel van de inspecties uitgevoerd in het kader van een gecoördineerd project, na klachten of als voortgangscontrole van een eerder optreden.

Het grootste aantal inspecties wordt uitgevoerd tijdens de normale werkuren. Aanvullend wordt er ook 's avonds, 's nachts en tijdens het weekend geïnspecteerd, aangezien milieuvervuiling geen 'nine to five'-aangelegenheid is. Toezichthouders stellen na iedere inspectie een verslag op.

1.3.2.4 Controles van koelinstallaties

Overzicht geteste koelinstallaties		
Koelmiddel	Aantal geteste installaties	Lekkende installaties (%)
R22	15	27
R507 + R507a	25	8
R404a	43	12
R134a	36	11
R407 + R407c	22	5

MI controleert jaarlijks de exploitatie van koelinstallaties in bedrijven. Voorkomen en beperken van lekken aan koelinstallaties is belangrijk voor zowel de bescherming van de stratosferische ozonlaag als de bestrijding van het broeikas effect.

1.3.3 Processen-verbaal

Een aanvankelijk proces-verbaal wordt opgesteld na de vaststelling van een milieumisdrijf en wordt verstuurd naar de procureur des Konings. In één proces-verbaal kunnen verschillende overtredingen worden opgenomen. Bij het overzicht van de opgestelde processen-verbaal wordt er een onderscheid gemaakt tussen schendingen van het Milieuvergunningsdecreet en schendingen van andere wetgeving. Binnen het Milieuvergunningsdecreet wordt er verder een onderscheid gemaakt tussen het ontbreken van een (volledige) vergunning en het niet naleven van de voorwaarden. In de onderstaande tabel is de som van de laatste drie rijen daarom groter dan het getal in de eerste rij. Op basis van de 'Prioriteitennota vervolgings-Beleid milieurecht in het Vlaams gewest', die op 18 maart 2013 werd ondertekend door de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu en de Federale minister bevoegd voor justitie, kan MI in een proces-verbaal melding maken van het prioritaire karakter van een overtreding volgens de criteria die in de prioriteitennota zijn opgenomen.

Aanvankelijke processen-verbaal	
Totaal aantal	533
Aantal prioritaire processen-verbaal	217
Aantal niet-prioritaire processen-verbaal	316
Wegens geen of gedeeltelijke vergunning	311
Wegens niet naleven voorwaarden	373
Andere wetgeving	63

Naast de aanvankelijke processen-verbaal worden ook heel wat navolgende processen-verbaal opgesteld. Daarmee worden aanvullende inlichtingen over een aanvankelijk proces-verbaal aan de procureur des Konings bezorgd. Dat gebeurt op eigen initiatief van MI of na een verzoek van het parket. Zo worden gegevens verstrekt over de bestuurlijke voortgangscontrole door MI, wordt een verklaring van de vermoedelijke overtreder doorgestuurd of wordt gemeld dat feiten opnieuw werden vastgesteld. Als het bedrijf na een aanmaning van MI aan alle voorschriften voldoet, wordt dat eveneens gemeld.

Navolgende processen-verbaal	
Totaal aantal	306

1.3.4 Maatregelen

Op 1 mei 2009 trad het Milieuhandhavingsdecreet in werking. Dit heeft een belangrijke invloed op de manier waarop MI dossiers afhandelt die na een aanmaning een verdere behandeling vragen.

1.3.4.1 Raadgevingen en aanmaningen

Als MI bij een inspectie geen overtredingen vaststelt, maar aanwijzingen heeft dat er in de toekomst wel een overtreding kan ontstaan, bijvoorbeeld omdat nieuwe of aangepaste wetgeving in voege zal treden of omdat de toezicht-houders vanuit hun expertise oordelen dat installaties zouden kunnen falen, dan kan een raadgeving aan de exploitant worden verstuurd om ervoor te zorgen dat conformiteit met de wetgeving continu wordt verzekerd. Stelt MI evenwel overtredingen vast, dan wordt de exploitant steeds aangemaand om de

Een aanmaning bestaat in de meeste gevallen uit verschillende deelaanmaningen, die tegen verschillende data moeten uitgevoerd worden. Pas als alle deelaanmaningen zijn uitgevoerd, registreert MI dat de sanering is uitgevoerd.

Raadgevingen en aanmaningen	
Aantal raadgevingen	91
Aantal aanmaningen	1.681

1.3.5 Bestuurlijke maatregelen

Met de inwerkingtreding van het nieuwe Milieuhandavingsdecreet kunnen de toezicht-houders van MI bestuurlijke maatregelen opleggen wanneer zij een milieumisdrijf of een milieu-inbreuk vaststellen.

Overzicht bestuurlijke maatregelen	
Bevel tot staking	6
Bevel tot regularisatie	13
Bestuursdwang	0
Combinatie van bovenstaande bestuurlijke maatregelen	2

1.3.6 Veiligheidsmaatregelen

Veiligheidsmaatregelen zijn maatregelen waarbij de toezichthouders alle handelingen kunnen stellen of opleggen die zij onder de gegeven omstandigheden nodig achten om een aanzienlijk risico voor mens of milieu uit te schakelen, tot een aanvaardbaar niveau in te perken of te stabiliseren. Ook de veiligheidsmaatregel is een instrument dat sinds 1 mei 2009 ter beschikking staat van de toezichthouder.

In 2015 werd één veiligheidsmaatregel getroffen.

1.3.7 Voorstellen tot schorsing en/of opheffing vergunning

Als een exploitant de bepalingen van het Milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten of de vergunningsvoorwaarden niet naleeft, kan de bevoegde overheid op voorstel van een toezichthouder de vergunning geheel of gedeeltelijk schorsen of opheffen, alsook de vergunningsvoorwaarden wijzigen of aanvullen.

In 2015 formuleerde MI geen enkel voorstel tot schorsing van de vergunning.

Aard		Thema	Titel	Geïn- spec- teerde bedrij- ven	PV's	Aan- ma- nin- gen	
Specifieke handhavingcampagnes	Project	Afval	Inspecties bij biogasinstallaties	22	5	20	De acceptatie van afvalstromen laat dikwijls te wensen over.
	Acties	Water	Controles op vraag van VMM	58	18	5	Een goede samenwerking levert resultaat op.
			Voedingsbedrijven onder richtlijn 91/271	14	3	3	Voedingsbedrijven met mogelijk een grote impact op het oppervlaktewater moeten frequent gecontroleerd worden.
			Lozing van gevaarlijke stoffen	12	0	0	Eindelijk werd een milieukwaliteitsnorm voor dioxinen en furanen in bedrijfsafvalwater vastgelegd.
		Geluid	Geluid- en trillingsonderzoeken	2	0	0	Bron laag frequent geluid is eerder afkomstig van verkeer dan van industrie in Lanaken.
		B&G	Controle van grondwaterwinningen	28	5	18	Focus op illegale winningen leidt tot meer vaststellingen (32% van de controles).
		Afval	Controle op opslaghoeveelheden van verontreinigde uitgegraven bodem en andere afvalstoffen op de grondreinigingscentra	20	0	0	De vergunde opslaghoeveelheden worden slechts in uitzonderlijke gevallen met een veelvoud overschreden.
		DBPn	Controles in het kader van de overeenkomst dierlijke bijproducten	188	3	53	Traceerbaarheid, reinigingsprocedures en de scheiding tussen reine en onreine zones vragen blijvende aandacht van de exploitanten om schendingen tegen de regelgeving te voorkomen.
		Lucht	Controle van gefluoreerde ozonafbrekende stoffen en broeikasgassen	53	11	32	Verschillende exploitanten slagen er niet in om het relatief lekverlies van hun koelinstallatie beneden de 5% te houden.
			Terugdringen van de lekverliezen van koelinstallaties in supermarkten	10	3	6	Een opmerkelijke verbetering omtrent administratie en lektesten is zichtbaar bij de aangepakte supermarktketen. Hoge lekverliezen geven echter aan dat waakzaamheid en snelle interventie nog belangrijke en verder op te volgen aandachtspunten zijn.
			Controle van de zelfcontrole lucht	33	4	8	De frequentie waarmee exploitanten hun zelfcontrole uitvoeren blijft het grootste knelpunt.
			Geuronderzoeken	4	1	1	Geur in extremen bij biogasinstallaties: in Herk-de-Stad geen onaanvaardbare geur vastgesteld, in Zomergem daarentegen heel ernstige geurhinder vastgesteld.
			Fijn stof (PM10): aanpak van diffuse emissies in 'hot spot'-gebieden	43	3	14	De voortdurende inspanningen van MI en andere actoren beginnen vruchten af te werpen: 2015 is het tweede opeenvolgende jaar waarbij in Vlaanderen geen normoverschrijding van het toegelaten aantal PM10-daggrenswaarden is vastgesteld.
			Emissiemetingen bij biomassa- en houtafvalverbrandingsinstallaties	40	16	20	Binnen deze sector blijft MI heel wat problemen vaststellen. De inspectie-inspanningen binnen deze sector dienen intensief te worden verder gezet in de toekomst.
			Controle op de verplichting tot het opmaken van een stofdossier	46	0	2	De overgrote meerderheid van de geïnspecteerde bedrijven was conform met de regelgeving omtrent de opmaak van het Stofrapport.
			Beperking van de emissie van dioxineachtige pcb's (bij schrootverwerkende bedrijven)	11	4	27	Daar waar nodig zijn bij grote schrootverwerkende bedrijven saneringen opgelegd ter beperking van de (diffuse) emissies van pcb's naar lucht en water.
			Controle bij mobiele brekers	30	10	8	Bij breekinstallaties laat de implementatie van stofbeperkende maatregelen nog regelmatig de wensen over.
			Controle toepassing LDAR-programma	6	0	0	Bij controles op zeer grote emittoren blijken de emissienormen te worden gerespecteerd
			Controle bij belangrijke emittoren van NOx	19	0	0	
		Controle VOS-emissies bij solventverbruikende bedrijven	20	2	10		
	GGO	Controle van ingeperkt gebruik ggo's en pathogene organismen	19	0	14	Blijvende opmerkingen op de inperkingsmaatregelen bij ongeveer 75% van gecontroleerde instellingen. Voornamelijk de opslag van RMA blijft een kritiek punt.	
	Landbouw	Dierenaantallen nertsenkwekerijen	20	1	6	Enkele nertsenkwekerijen houden meer dieren dan de milieuvu-gunning toelaat.	

2 HET HANDHAVINGSSYSTEEM OMGEVINGSVEILIGHEID

Het handhavingssysteem omgevingsveiligheid bestaat uit het Seveso II-inspectieprogramma, het net-niet-Sevesoprogramma en een aantal handhavingscampagnes bij andere dan Seveso-inrichtingen.

De focus van het Seveso II-inspectieprogramma lag in 2015 op de wijze waarop de Sevesobedrijven hun veiligheidsbeheersysteem uitwerken en implementeren op het gebied van interne noodplanning, inspectie en onderhoud, en operationele handelingen. Ook het vaststellen en implementeren van het preventiebeleid inzake zware ongevallen kwam in een groot aantal inspecties aan bod, evenals de beheersing van processtoringen en uitvoeren van gevaarlijke werken. Ook ging er aandacht naar het incidenten- en ongevallenonderzoek. Bij ongeveer de helft van de controles was de voortgangscontrole van de tijdige en effectieve uitvoering van de corrigerende acties een thema.

Controles door Toezicht zwaarereisicobedrijven	
Aantal gecontroleerde Seveso-inrichtingen	256
Percentage gecontroleerde Seveso-inrichtingen	90%
Aantal controles waarbij een systematisch onderzoek gebeurt van minstens één onderdeel van het veiligheidsbeheersysteem	283
Aantal controles waarbij de opvolging van eerdere vaststellingen aan bod kwam	312
Totaal aantal controles bij Seveso-inrichtingen	393

Bij inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden die dicht liggen bij de lage drempelwaarden, kan een kleine variatie in die hoeveelheden de Seveso-status beïnvloeden. Daarom is het van belang ook de net-niet-Seveso-inrichtingen op een programmatische manier te benaderen. Toetsing en inventarisatie zijn daarom een continue taak. Daarnaast werd in 2015 bij 42 inrichtingen een systematische controle uitgevoerd met o.m. de volgende inspectie-instrumenten: opslag van gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, gasopslag in vaste houders, risicobeheersing door bedrijven, ... De vastgestelde tekortkomingen hadden vaak te maken met de interne noodplanning of waren inbreuken bij de keuring van de elektrische installaties door erkende organismen. Er werden 1 proces-verbaal en 13 aanmaningen opgesteld.

De handhavingscampagnes toonden aan dat de gevaren van ammoniak bij koelinstallaties nog steeds worden onderschat, dat er nog steeds LPG-stations zijn waar men kan tanken zonder dat er toezicht was en waar geldige keuringsverslagen van LPG-tanks ontbreken, en dat het vullen van gasflessen bij ballonvaarders vaak niet in regel is. Daarentegen waren er weinig tekortkomingen bij de meestal nieuwe CNG-stations.

Handhavingscampagnes	Geïnspecteerde bedrijven	PV's	Aanmaningen
Controle van veiligheidsaspecten bij koelinstallaties op ammoniak	28	0	7
Controle van LPG stations	58	6	22
Controle van bevoorradingsstations met CNG	14	0	1
Controle ballonvaarders	30	3	22

3 HET GPBV-HANDHAVINGSSYSTEEM

MI stelde in 2012-2013 een specifiek GPBV-handavingsplan op voor GPBV-installaties. Het maakt, samen met het GPBV-handavingsprogramma, deel uit van het GPBV-handavingssysteem. Het plan omvat alle GPBV-installaties op Vlaams grondgebied, een algemene lijst van relevante en significante milieuaspecten en een bijzondere beoordeling van de relevantie van deze milieuaspecten per GPBV-installatie. Het GPBV-handavingsplan omvat ook een berekende risicoklasse die aan de GPBV-installatie wordt toegekend, met vermelding van de hiermee verbonden minimale inspectiefrequentie (jaarlijks, tweejaarlijks, driejaarlijks). De opeenvolgende jaarlijkse GPBV-handavingsprogramma's voor routinematige controles bij GPBV-installaties zorgen ervoor dat er afdekkend (alle relevante milieuaspecten per GPBV-installatie worden binnen een zekere tijd tijdens een plaatsbezoek onderzocht) en risicogebaseerd (de frequentie van controle hangt samen met de risicoklasse) gecontroleerd wordt.

MI stelde in het begin van 2015 haar GPBV-handhavingsprogramma op en voerde het uit.

Afdeckingsgraad 'alle relevante milieuaspecten' in 2015	industrie + landbouw
voor gecontroleerde GPBV-installaties met hoog risico	36%
voor gecontroleerde GPBV-installaties met middelhoog risico	31%
voor gecontroleerde GPBV-installaties met laag risico	16%

Optreden	industrie	landbouw
PV's	106	21
aanmaningen	366	148

Er worden tevens niet-routinematige milieu-inspecties uitgevoerd bij GPBV-installaties naar aanleiding van milieuklachten en van meldingen van milieu-incidenten en gevallen van niet-naleving (overschrijding van emissiegrenswaarden) door exploitanten. De behandeling van deze klachten en meldingen gebeurt zo snel mogelijk en indien nodig gebeurt een bezoek ter plaatse. De rapportering hiervan zit vervat in de algemene cijfers onder hoofdstuk 1.

4 HET INSPECTIEPROGRAMMA KETENTOEZICHT

De controles in het kader van ketentoezicht hebben als doel om na te gaan of afvalstromen het wettelijk voorgeschreven pad volgen. Deze controles richten zich dus met name op transport, inzameling en verhandeling van afvalstoffen. Traceerbaarheid is een belangrijk aandachtspunt.

Net zoals in de vorige jaren organiseerde MI de wegcontroles verspreid over de vijf provincies, in samenwerking met de politiediensten. De meeste overtredingen stelde MI vast in Vlaams-Brabant. De havencontroles vonden plaats in Zeebrugge en Antwerpen en waren gericht op de export van AEEA naar Afrika enerzijds en recycleerbare stromen naar Azië anderzijds.

In 2015 werd een team van vier controleurs van het federale niveau geïntegreerd bij MI, in het kader van de zesde staatshervorming waardoor Vlaanderen ook bevoegd werd voor de doorvoer van afvalstoffen. Het grootste deel van de vastgestelde illegale transporten betrof doorvoer van AEEA.

MI voerde controles uit die gericht waren op de inzameling en verwerking van specifieke afvalstromen, met name AEEA met bestemming export, de afvoer van pcb-houdende olie, de inzameling en verwerking van textielafval, de afvoer van sorteerzeefzand en de bijmenging van afvalstoffen in bunkerolie. Een belangrijk deel van de controlecapaciteit werd ten slotte vrijgehouden voor (algemene) ketencontroles waarbij in diverse afvalstromen stroomopwaartse en –afwaartse onderzoeken konden gestart worden.

Controles in het kader van ketentoezicht	
Wegcontroles	
Aantal uitgevoerde wegcontroles	24
Aantal gecontroleerde transporten	264
Aandeel transporten in overtreding	17%
Havencontroles	
Aantal uitgevoerde havencontroles	111
Aantal gecontroleerde zendingen	915
Aandeel illegale zendingen	29%
Controles in het kader van ketentoezicht	
Aantal controles o.b.v. de analyse van douanedeclaraties	5
Aantal algemene ketencontroles	427
Aantal controles bij laadplaatsen van AEEA	15
Aantal controles van uit het register geschrapte IHM	10
Aantal controles bij producenten en verwerkers van bouw- en sloofafval	13
Controle op de opmenging van afvalstoffen in bunkerolie	
Aantal monsternames	5

Afdelingsdag 2015

Bijlagen

Contactpersonen binnen MI

Inhoudelijke ondersteuning							
	Hoofdbestuur	Toezicht zwarerisico- bedrijven	BD Antwerpen	BD Limburg	BD Oost- Vlaanderen	BD Vlaams- Brabant	BD West- Vlaanderen
Diensthooften	Martine Blondeel	Inge Delvaux	Linda Van Geystelen	Freddy Noels	Greta De Maesschalck	Marc Vanthienen	Wim Delaere
Afval							
Afval	Bart Palmans		Michael Allison Wim Vermetten	Peter Brien	Gert Govaerts	Robert Dupont	Betty Verstraete
Afvaltransport en ketentoezicht incl. doorvoer	Bart Palmans		An Van Steenbergen Hans Vermeiren Marc De Strooper	Tom Nuyts	Steven Overmeire Peter Coene Gregory Vanneste	Philippe Verbecq	Koen Mergaert
Dierlijke bijproducten	Christophe Bervoets		Karen Van Craenenbroeck	Rafaël de Sousa Cecilia	Sofie Févery	Gert Van de Cauter	Nathalie Roels
Water	Rita Van Ham		Ann Van Deun	Rudi Rademaekers	Wilfried Van Vaerenbergh	Dirk Crivits	Robrecht Pillen Iris Castel
Lucht							
Lucht – emissies	Roel Vaneerdeweg		Jos Moeskops Ann Devisschere	Liesbet Rommens	Marian Lagrou	Kevin Pauwels	Geert Van Landschoot
Lucht – immissies	Jan Van Hoeymissen		Jos Moeskops Ann Devisschere	Karolien Bers	Peter Wesemael	Kevin Pauwels	Geert Van Landschoot
Ozonafbrekende stoffen	Saartje Swinnen		Rinus Van Roten	Peter Brien	Valérie Yde	Mathy De Preter	Katelijne Schaerlaekens
VOS	Krista Thomas		Ivo Broekmans	Karolien Bers	Steven Van Acker	Tina Poels	Nele Vanassche
Genetisch gemodificeerde organismen	Geert Keppens		An Swinnen	Peggy Cloostermans	Marian Lagrou	Kevin Pauwels	Nathalie Roels
Bodem en grondwater	Jeroen November		Bart Boschmans	Sybille Vanderhenst	Bart Dewaele	Tina Poels	Tine Soetens
Geluid- en trillingshinder Windmolens	Geert Keppens		Lief Mannaerts Kris De Wree	Tom Maes	Jens Demeyer	Koen Mandonx	Marc De Vos
Energie	Saartje Swinnen		An Swinnen	Peter Schoups	Frank Verslype	Katleen Dethier	Pieter De Cock
Milieuzorgsystemen	Jan Van Hoeymissen		Anja Van der Auwera	Liesbet Rommens	Frank Verslype	Katleen Dethier	Yoeri Van Dam
Integraal Milieujaarverslag	Peter Permanne		Joffrey Vanmoer	Liesbet Rommens	Bart Dewaele	Tina Poels	Yoeri Van Dam
Elektromagnetische straling	Geert Keppens						
Geur- en lichthinder	Geert Keppens						
REACH	Paul Cuypers						
Pesticiden	Paul Cuypers						
GPBV							
GPBV handhavings- systeem/industrie	Martine Blondeel		Anja Van der Auwera	Liesbet Rommens	Sofie Févery	Katleen Dethier	Joachim Haezebrouck
GPBV landbouw	Christophe Bervoets		Anne Colman Joffrey Van Moer	Kaat Vanmeeren	Lieve Joos Greet De Wandeler	Patrick Bergen	Joachim Haezebrouck
(Omgevings)veiligheid		heel de dienst					

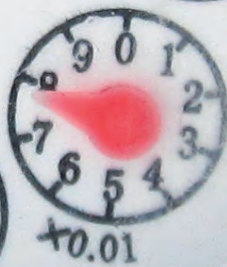
[illegible]

ISO 4064
CLASS B

01616

m³

Q_p: 15 m³/h
Q_N: 10 bar
P < 1.0 bar

Gebruikte afkortingen

Instanties

ANB	Agentschap voor Natuur en Bos
EEG	Europese Economische Gemeenschap
EG	Europese Gemeenschap
EU	Europese Unie
INBO	Instituut voor Natuur en Bosonderzoek
LNE	Departement Leefmilieu, Natuur en Energie
MI	Afdeling Milieu-inspectie
MINA	Milieu- en Natuurraad Vlaanderen
OESO	Organisatie voor Europese Samenwerking en Ontwikkeling
TZR	Dienst Toezicht zwaariserisicobedrijven
VEA	Vlaams Energieagentschap
VLM	Vlaamse Landmaatschappij
VMM	Vlaamse Milieumaatschappij
VREG	Vlaamse reguleringsinstantie voor de elektriciteits- en gasmarkt

(Milieu)technische termen

EMS	Elektromagnetische straling
GGO	Genetisch gemodificeerde organismen
GPBV	Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging
ICT	Informatie en communicatie technologie
IMJV	Integraal Milieujaarverslag
JOP	Jaarlijks Ondernemingsplan
LDAR	Leak Detection and Repair
MIP	Milieu-inspectieplan
OBA	Organisch-biologische afvalstoffen
PMD	Plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons
REACH	Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemical substances
SOP	Strategisch en operationeel plan
VLAREMA	Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal kringlopen en afvalstoffen
VLAREM	Vlaams reglement over de milieuvergunning
VTE	Voltijds equivalent
VTO	Vorming, training, ontwikkeling
WZI	Waterzuiveringsinstallatie

Stoffen en parameters

PAK	Polycyclische aromatische koolwaterstoffen
PM10	Deeltjes met een aerodynamische diameter < 10µm
VOS	Vluchtige organische stoffen

Adressen

Afdelingshoofd

Afdelingshoofd: Paul Bernaert
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
Tel.: 02-553 81 83 Fax: 02-553 80 85
e-mail: milieu-inspectie@lne.vlaanderen.be

Hoofdbestuur

diensthofd: Martine Blondeel
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
Tel.: 02-553 81 77 Fax: 02-553 80 85
e-mail: milieu-inspectie.hb@lne.vlaanderen.be

Toezicht zwaarderisicobedrijven

diensthofd: Inge Delvaux
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
Tel.: 02-553 03 54 Fax: 02-553 81 96
e-mail: milieu-inspectie.tzr@Ine.vlaanderen.be

Buitendienst Antwerpen

diensthofd: Linda Van Geystelen
Lange Kievitstraat 111-113 bus 62
2018 Antwerpen
Tel.: 03-224 64 25 Fax: 03-224 64 28
e-mail: milieu-inspectie.ant@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Limburg

diensthofd: Freddy Noels
Koningin Astridlaan 50 bus 5
3500 Hasselt
Tel.: 011-74 26 00 Fax: 011-74 26 29
e-mail: milieu-inspectie.lim@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Oost-Vlaanderen

diensthof: Greta De Maesschalck
Koningin Maria Hendrikaplein 70 bus 71
9000 Gent
Tel.: 09-276 22 00 Fax: 09-237 22 05
e-mail: milieu-inspectie.ovl@lne.vlaanderen.be

Buitendienst Vlaams-Brabant

diensthofd: Marc Vanthienen
Diestsepoort 6 bus 71
3000 Leuven
Tel.: 016-66 60 70 Fax: 016-66 60 75
e-mail: milieu-inspectie.vbr@lne.vlaanderen.be

Buitendienst West-Vlaanderen

diensthofd: Wim Delaere
Koning Albert I-laan 1/2
8200 Brugge
Tel.: 050-24 79 60 Fax: 050-24 79 65
e-mail: milieu-inspectie.wvl@lne.vlaanderen.be

Vlaamse Overheid

Verantwoordelijke uitgever

Redactie

Eindredactie

Depotnummer: D/2016/3241/100

© Vlaamse Overheid

